

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. május 22.*

A T-216/05. sz. ügyben,

a **Mebrom NV** (székhelye: Rieme-Ertvelde [Belgium], képviselik: C. Mereu és K. Van Maldegem ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: U. Wölker és X. Lewis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Bizottságnak a felpereshez 2005. április 11-én címzett levelében foglalt és a metilbromid 2005. évre vonatkozó behozatali kvótájának elosztására vonatkozó, állítólagos határozatának megsemmisítése tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Papasavvas bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. november 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi és ténybeli háttér

1. A bécsi egyezmény és a montreali jegyzőkönyv

- ¹ Az ózonréteg védelméről szóló bécsi egyezmény és az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv megkötéséről szóló, 1988. október 14-i tanácsi határozattal (HL L 297., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 16. kötet, 206. o.) az Európai Közösség az ózonréteg védelméről szóló bécsi egyezmény (a továbbiakban: bécsi egyezmény) és az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv (a továbbiakban: montreali jegyzőkönyv) részesévé vált.

- 2 A metil-bromid a montreali jegyzőkönyv hatálya alá tartozik. Gázzal történő fertőtlenítésnél alkalmazott növényvédő szerről van szó, amelyet elsősorban a mezőgazdaságban használnak, mivel könnyen behatol a talajba, és a károkozók sok fajtájával szemben eredményesnek bizonyul. Lassú lebomlása megakadályozza a táplálkozási lánc és a föld alatti vizek szennyeződését. A metil-bromid ezért a világon a legtöbbet használt öt növényvédő szer egyike. Hátránya viszont, hogy ózonréteget lebontó anyag.

- 3 1997-ben a montreali jegyzőkönyvben részes államok megállapodtak abban, hogy 2004. december 31-ig fokozatosan csökkentik a metil-bromid gyártását és a fejlett országokba történő behozatalát, és 2005. január 1-jétől megtiltják a metil-bromid gyártását és a fejlett országokba történő behozatalát, az ún. „kritikus” alkalmazás kivételével.

- 4 A montreali jegyzőkönyvben részes államok IX/6. határozata (a továbbiakban: IX/6. határozat) alapján a metil-bromid alkalmazása csak akkor minősül „kritikusnak”, ha az ilyen alkalmazásra vonatkozó kivételt kérő fél azt állapítja meg, hogy egyrészt jelentős piaci egyenlőtlenségekhez vezetne, ha a metil-bromid nem állna rendelkezésre az adott használatra, másrészt nem létezik műszakilag vagy gazdaságilag lehetséges alternatív megoldás vagy olyan helyettesítő anyag, amely környezetvédelmi vagy egészségügyi szempontból elfogadható lenne a felhasználó számára, illetve megfelelné a gazdálkodásnak és a kérelmet igazoló feltételeknek.

- 5 A IX/6. határozat alapján továbbá a metil-bromid kritikus alkalmazásra történő gyártása és felhasználása csak abban az esetben engedélyezhető, ha
 - a metil-bromid kritikus alkalmazásának és ezzel összefüggő kibocsátásának minimálisra csökkentése érdekében megtettek minden, műszakilag és gazdaságilag megvalósítható intézkedést;

- a metil-bromid a felhalmozott vagy újrahasznosított anyagokból álló készletekben nem áll megfelelő mennyiségben és minőségben rendelkezésre;

- igazolták, hogy megtették az alternatív megoldások és a helyettesítő anyagok értékeléséhez szükséges, megfelelő intézkedéseket a forgalomba hozatalukra és a vonatkozó nemzeti szabályozás szerinti jóváhagyásukra vonatkozóan.

2. A 2037/2000/EK rendelet

- 6 A bécsi egyezmény és a montreali jegyzőkönyv közösségi jogi végrehajtásáról az ózónréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 244., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 190. o.) gondoskodik. Ez a rendelet az ózónréteget lebontó anyagok, köztük a metil-bromid gyártására, behozatalára, kivitelére és felhasználására vonatkozik.
- 7 A rendelet 2. cikke értelmében vállalkozásnak minősül az „olyan természetes vagy jogi személy, aki a Közösségen belül szabályozott anyagot gyárt, forgalomba hozatalra visszanyer, illetve ipari vagy kereskedelmi célokra felhasznál, aki az ilyen importált anyagokat a Közösségen belüli szabad forgalomba bocsát, vagy aki a Közösségből ipari vagy kereskedelmi célokra ilyen anyagokat exportál”. „Forgalomba hozatalnak” minősül „az e rendelet hatálya alá eső szabályozott anyagok, vagy az ilyen szabályozott anyagokat tartalmazó termékek harmadik fél részére ellenérték fejében való vagy ingyenes szolgáltatása vagy rendelkezésre bocsátása”.

- 8 A rendelet 3. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontja megtiltja a metil-bromid gyártását 2004. december 31-ét követően, kivéve többek között a kritikus alkalmazás esetét a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjával és a IX/6. határozatban foglalt feltételekkel összhangban.
- 9 A rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja a következőket írja elő:

„A tagállamok javaslataira tekintettel a Bizottság [...] a szerződő felek IX/6. határozatában meghatározott, valamint a Felek által elfogadott, egyéb vonatkozó kritériumok alapján évente meghatározza azokat a kritikus alkalmazási célokat, amelyek esetében a metil-bromid termelését, behozatalát és felhasználását a Közösségben engedélyezni lehet 2004. december 31-ét követően, továbbá az engedélyezhető mennyiségeket és felhasználási célokat, valamint azokat a felhasználókat, akik a kritikus alkalmazási célokkal élhetnek. Ez a termelés és behozatal csak akkor engedélyezhető, ha a szerződő felek egyikétől sem szerezhető be a metil-bromid megfelelő alternatív vegyülete, illetve visszanyert vagy regenerált metil-bromid [...]”

- 10 A rendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerint a Bizottság engedélyeket bocsát ki a 3. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, valamint a (2) bekezdésének ii. pontjában megnevezett felhasználóknak, és tájékoztatja őket arról a felhasználásról, amelyre vonatkozóan engedéllyel rendelkeznek, valamint azokról az anyagokról és anyagmennyiségről, amelyek felhasználása számukra engedélyezett.
- 11 A rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának a)–c) alpontja továbbá úgy rendelkezik, hogy minden gyártó és importőr biztosítja, hogy az általa forgalomba hozott vagy saját céljaira felhasznált metil-bromid számított szintje az 1999. január 1. és 1999. december 31. közötti időszakban ne haladja meg annak a számított metil-bromid szintnek a meghatározott százalékát, amelyet 1991-ben forgalomba hozott vagy saját célra felhasznált.

- 12 A rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontja alapján minden gyártó és importőr biztosítja, hogy 2004. december 31. után nem hoz forgalomba és saját célra nem használ fel metil-bromidot.
- 13 A rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján ez a tilalom többek között nem vonatkozik a szabályozott anyagok forgalomba hozatalára és felhasználására, ha azokat azért használják, hogy a 3. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott felhasználók kritikus alkalmazásra irányuló engedélyezett kérelmeket teljesítsék.
- 14 Emellett a rendelet 4. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e cikkben említett szabályozott anyagok forgalmazására vagy saját célra történő felhasználására jogosult gyártók vagy importőrök ezt a jogot teljes egészében vagy részben átruházhatják a kérdéses anyagcsoport Közösségen belüli bármely más gyártójára vagy importőrére.
- 15 A rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A szabályozott anyagok Közösségen belüli szabad forgalomba hozatalának vagy aktív feldolgozásának feltétele a behozatali engedély bemutatása. Az ilyen engedélyeket a Bizottság adja ki a 6., 7., 8. és 13. cikknek való megfelelés ellenőrzését követően.”

- 16 A rendelet 6. cikkének (3) és (4) bekezdése meghatározza azokat az elemeket, amelyeket a behozatali engedély iránti kérelemben fel kell tüntetni, és előírja, hogy Bizottság kérhet az importálandó anyagok természetét igazoló tanúsítványt is. A

rendelet 8. cikke megtiltja a szabályozott anyagok jegyzőkönyvet alá nem író országokból történő behozatalát. A rendelet 13. cikke bizonyos feltételek mellett eltérést enged többek között a rendelet 8. cikkében foglalt tilalom alól.

17 A rendelet 7. cikke a következőket állapítja meg:

„A harmadik országokból behozott szabályozott anyagok szabad forgalomba hozatala mennyiségi korlátokhoz kötött. Az 1999. január 1-jétől december 31-ig terjedő időszakra és minden ezt követő 12 hónapos időszakra vonatkozóan ezeknek a mennyiségi kvótáknak a megállapításánál és a vállalkozások közötti szétosztásánál a 18. cikk (2) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni. Kvóták csak az alábbi célokra adhatók ki:

- a) az I. mellékletben szereplő VI. és VIII. csoportba tartozó szabályozott anyagokra;
- b) szabályozott anyagokra, ha azokat nem helyettesíthető vagy kritikus alkalmazáshoz, illetve karantén- és szállítás előtti kezeléshez használják;

[...]”

18 A rendelet 17. cikk a szabályozott anyagok szivárgásának megakadályozásával foglalkozik, és különösen (2) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a tagállamok meghatározzák a metil-bromid-szivárgással [helyesen: metil-bromiddal történő fertőtlenítéssel] érintett személyzet minimális szakképzési követelményeit.

- 19 A rendelet 18. cikke szerint a Bizottság munkáját egy bizottság segíti, amelyre a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i tanácsi határozat (HL L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.) 4. és 7. cikke vonatkozik.

3. A rendelet 6. és 7. cikkének alkalmazási rendszere: a 2005. január 1-jén bekövetkezett változások

- 20 A rendelet 3., 4., 6. és 7. cikke alkalmazásában 2005. január 1-jén bekövetkezett változásokra vonatkozó következő információkat a felek beadványai és az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre adott írásbeli válaszai tartalmazzák.
- 21 2004. december 31-ig a rendelet 6. és 7. cikke alapján kiadott engedélyekre és kvótákra vonatkozó rendszer a következőképpen működött: az importőrök minden évben, általában szeptemberben a Bizottság által külön e célból rendszeresített formanyomtatványon importkvóta-kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz a következő évre vonatkozóan. A kvótákat rendszerint a Bizottság határozatával állapították meg a következő év januárjában vagy februárjában, és a határozat tartalmazta azoknak az importőröknek a név szerinti teljes felsorolását, akiknek a kérelmét a Bizottság elfogadta, valamint az egyéni kvótájukat. A metil-bromid esetében az egyéni kvótát annak a nyolc importőrnek az 1991-es piaci részesedése alapján határozták meg, akiknek kvótájuk volt a metil-bromid szabályozott felhasználására.
- 22 2005. január 1-je óta a Bizottság határozza meg minden évben a rendelet 18. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás, a IX/6. határozatban foglalt feltételek és a montreali jegyzőkönyvben részes államok által elfogadott más feltételek alapján az engedélyezett mennyiségeket és felhasználásokat, valamint azoknak a vállalkozásoknak a körét, amelyek kivételt kaphatnak a metil-bromid kritikus alkalmazását illetően.

- 23 Előző év márciusában a Bizottság felszólítja a tagállamokat, hogy a metil-bromid kritikus alkalmazására vonatkozó kérelmüket június 30-ig nyújtsák be. A Bizottság megvizsgálja a kérelmeket, általában külső szakértő bevonásával, és minden egyes termény és tagállam tekintetében meghatározza a kritikus alkalmazás esetében irányadó engedélyezett mennyiségeket.
- 24 A Bizottság ezután minden olyan alkalmazásról közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, amely hozzájárul az ózonréteg lebontásához, és ebben kihirdeti a kritikus alkalmazás céljából forgalomba hozható metil-bromid összmenyiségének korlátozására vonatkozó kvótákat. Ezután határozatot dolgoz ki a kritikus alkalmazás céljából felhasználható metil-bromid-mennyiség meghatározásáról.
- 25 A tagállamok megküldik a Bizottságnak a kritikus alkalmazás céljából raktáron lévő mennyiségre vonatkozó számadatot, valamint minden gázzal történő fertőtlenítéssel foglalkozó aktív személy vagy vállalkozás nevét és címét, a terményenként és fertőtlenítőként megállapított kvótát, a metil-bromid rendelet szerinti használatának módjára vonatkozó tervet, valamint a fertőtlenítő vállalkozásonkénti és felhasználásonkénti készletet. A tagállamok feladata az összes kvótát saját kritériumaik alapján a fertőtlenítők között elosztani.
- 26 A Bizottság a kvóták kezelésére és elosztására vonatkozóan elektronikus rendszert hozott létre egy, az ózonréteget lebontó anyagokra irányuló internetes oldalon (Ozone Depleting Substances, a továbbiakban: ODS-weboldal). Ezen az oldalon minden egyes fertőtlenítő kvótáját és készletét regisztrálják. Minden fertőtlenítő köteles a tagállamán keresztül bejelentkezni, majd jelszót kap, amelynek segítségével hozzáférhet az ODS-weboldalhoz, és engedélyt kérhet a metil-bromid behozatalára vagy előállítására, amennyiben a készletek kimerültek. A rendszert úgy alakították ki, hogy a készleteket levonják az előállítási és a behozatali kvótából. A fertőtlenítő engedélyt kap arra, hogy az ODS-weboldalon keresztül meghatározott mennyiségeket vonjon le a készletből. Ha a készletek kimerültek, a fertőtlenítő engedélyt kérhet a behozatalra vagy az előállításra. Csak az ODS-weboldalon keresztül kaphat engedélyt.

- 27 Miután a fertőtlenítő megkapta a kvótát, kiválaszthat az ODS-weboldalon regisztrált importőrök közül egyet, akit megbízhat a szükséges metil-bromid-mennyiség behozatalával. A megállapított kvótára vonatkozó mennyiségi kérelemben fel kell tüntetni az importőrt. A Bizottság írásban közli a fertőtlenítővel, hogy a kérelmet elfogadja, vagy elutasítja. Ha a Bizottság helyt ad a kérelemnek, „lezárja” a kérelmet, és tájékoztatja az érintett tagállamot. A behozatal és a vámkezelés érdekében az importőrnek ezután a fertőtlenítő nevében a Bizottság szervezeti egységei által aláírt behozatali engedélyt kell kérnie és szereznie, amely a mennyiség, a termény és a tagállam tekintetében megfelel a fertőtlenítő kérelmének. Egy importőr több behozatali kérelmet is összegyűjthet, hogy elegendő metil-bromidot szerezzék több kérelemnek egy behozatali engedéllyel eleget tehessen. Így tehát az importőr feladata, hogy a fertőtlenítőnek megfelelő mennyiségű metil-bromidot szállítson.
- 28 A tagállamoknak éves jelentést kell benyújtaniuk a metil-bromid kritikus alkalmazásáról, amely alapján elvégezhető annak ellenvizsgálata, hogy nem lépték túl a felhasználási kategóriánként megállapított mennyiséget.

4. *Az importőröknek szóló 2004-es vélemény*

- 29 2004. július 22-én a Bizottság véleményt adott ki a 2005-ben az Európai Unióba ózonréteget lebontó, szabályozott anyagokat importáló vállalkozások részére, tekintettel a rendeletre (HL C 187., 11. o.; a továbbiakban: 2004-es vélemény).
- 30 A 2004-es vélemény I. pontja szerint azon vállalkozásoknak szól, melyek 2005-ben harmadik országokból bizonyos anyagokat, köztük metil-bromidot kívánnak az Európai Közösségbe importálni.

- 31 A 2004-es vélemény II. pontjában a Bizottság arról tájékoztatja az importőröket, hogy a rendelet 7. cikke előírja, hogy többek között a metil-bromidra vonatkozóan mennyiségi korlátozásokat kell megállapítani, és kvótákat kell szétosztani a termelők és importőrök között. Ezenkívül a következőket állapítja meg:

„Az alábbiakra lehet kvótákat odaítélni:

- a) metil-bromid felhasználása karantén és szállítás előtti kezelések céljaira (QPS) a montreali jegyzőkönyvet aláíró felek meghatározása szerint; kritikus alkalmazása a IX/6, ExI/3, ExI/4 határozatok és a montreali jegyzőkönyvet aláíró felek által meghatározott vonatkozó feltételek, valamint a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja szerint; a rendelet 18. cikke értelmében a QPS felhasználást és a kritikus alkalmazást a Bizottság jóváhagyta;

[...]”

- 32 A 2004-es vélemény VII. pontjában a Bizottság felhívja a 2004-re a szabályozott anyagok behozatalára vonatkozó kvótával nem rendelkező, és a Bizottságtól 2005-ös évre behozatali kvótát igényelni kívánó vállalkozások figyelmét, hogy ezen szándékukat legkésőbb 2004. szeptember 3-ig a szervezeti egységeinél jelezzék.
- 33 A 2004-es vélemény VIII. pontjában a Bizottság tájékoztatja a 2004-ben a szabályozott anyagok behozatalára vonatkozó kvótával rendelkező vállalkozásokat arról, hogy nyilatkozatot kell tenniük az ODS-weboldalon található megfelelő űrlapok kitöltésével és elküldésével, valamint hogy „a Bizottság csak a 2004. szeptember 3-ig beérkezett jelentkezéseket veszi figyelembe”.

34 A 2004-es vélemény IX. pontjában a Bizottság közli, hogy el fogja bírálni a jelentkezéseket, és kvótákat állapít meg valamennyi importőr és termelő számára. Az odaítélt kvótákat az ODS-weboldalon teszik közzé, és valamennyi jelentkezőt postai úton értesítenek a határozatról.

5. A felperes kérelme

35 A felperes 1996 óta importál metil-bromidot saját maga és a behozatali kvóta átruházása alapján két másik importőr nevében. 1996 és 2004 között állapítottak meg a javára behozatali kvótát. 2004-ben az Európai Unió összes kvótájának 37,46%-át kapta meg.

36 A 2004-es vélemény kiadását követően a felperes 2004. augusztus 30-án nyilatkozatot nyújtott be a Bizottsághoz, amely többek között a metil-bromid 2005. évi kritikus alkalmazására vonatkozó kvóta szerzésére irányult. E célból 4 500 000 kg-os kvóta megállapítását kérte, amely 2 700 000 kg ózonlebontó potenciálnak (PACO) felel meg.

37 2004. december 10-én a felperes megkapta a Bizottság által az ODS-weboldal valamennyi felhasználójának megküldött levelét, amelyben arról tájékoztatta, hogy „[a] 2005. évre megállapított kvóta 2004. december 13-án az internetes oldal[á]n rendelkezésre áll”. Kifejtette továbbá, hogy a „behozatalról szóló határozat” kidolgozása folyamatban van, és elfogadásáról minden importőrt értesíteni fognak. A Bizottság hozzáfűzte, hogy 2005. január 1-jétől minden behozatalt beszámítanak a 2005-ös kvótába.

- 38 Miután a Bizottság nem küldött további értesítést a 2005-ös behozatali kvótára vonatkozóan, a felperes 2005. március 1-jén kérelmezte a Bizottságtól, hogy a rendelet 7. cikke és a 2004-es vélemény alapján közölje vele a 2005-ös Európai Unión belüli kritikus alkalmazás céljából történő metil-bromid-behozatalra vonatkozó kvóta megállapításáról szóló határozatát. Kérelmében előadja, hogy joga van a kvóta megszerzéséhez, mivel 2004. augusztus 30-án megküldte a Bizottság 2004-es véleményében előírt kérelmet. A felperes említést tesz a Bizottság 2004. december 10-i leveléről, és emlékeztet arra, hogy azóta nem kapott további információt arra vonatkozóan, hogy nem ítélték meg javára a behozatali kvótát, illetve 2004. augusztus 30-i kérelmére nem kapott választ.

6. *A megtámadott jogi aktus*

- 39 A Bizottság erre a kérelemre 2005. április 11-i levelében válaszolt (a továbbiakban: megtámadott jogi aktus), amelyben arról tájékoztatta a felperest, hogy a rendelet alapján a felperes nem kaphat több behozatali kvótát. E tekintetben arra emlékeztet, hogy az egyes kritikus alkalmazásokra vonatkozóan engedélyezett metil-bromid-mennyiséget a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjában megállapított eljárásban és a rendelet 18. cikkével összhangban állapították meg.
- 40 A Bizottság a megtámadott jogi aktusban kifejti, hogy rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja értelmében meg kell határozni a felhasználókat és kritikus alkalmazás céljából engedélyezhető mennyiségeket. Így meghatározta a gázzal történő fertőtlenítéssel felhasználóként foglalkozó vállalkozásokat, mivel egyrészt a rendelet 17. cikkének (2) bekezdése kötelezi a tagállamokat, hogy a tagállamok meghatározzák a metil-bromid-felhasználással érintett személyzet minimális szakképzési követelményeit, másrészt ennek az anyagnak az egyetlen lehetséges alkalmazása a fertőtlenítés. A Bizottság előadja, hogy a fertőtlenítéssel foglalkozó

vállalkozásoknak ezentúl engedélyt kell kérniük a metil-bromid behozatalára vagy előállítására, amennyiben a montreali jegyzőkönyvben részes egyik félnek sem áll rendelkezésére újrahasznosított vagy regenerált metil-bromid.

- 41 A Bizottság azt is kifejti, hogy a rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontja alapján 2005. január 1-jétől az a nyolc importőr sem kapott kvótát a metil-bromid szabályozott felhasználására, akinek kvótája volt a metil-bromid szabályozott felhasználására, amelynek mértékét az 1991-es piaci részesedések alapján határozták meg.
- 42 A Bizottság ezután előadja, hogy a jelen ügyre a rendelet 4. cikkének (4)–(5) bekezdése alapján nem vonatkozik a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének ii. pontjában foglalt átmeneti időszak. Úgy véli ugyanis, hogy a rendelet 4. cikkének szerkezete szerint a 4. cikk (4) bekezdése i. pontjának b) alpontja elsőbbséget élvez. A Bizottság szerint ez utóbbi rendelkezés szerint a gyártókon és importőrökön kívül más vállalkozások számára 2004. december 31. után engedélyezett a metil-bromid forgalomba hozatala és felhasználása, mivel azok a kérelmek, amelyekre kritikus alkalmazás céljából megadták az engedélyt, 2005. január 1-jei hatállyal lépnek életbe. Következésképpen a Bizottság szerint az importőrök korábbi piaci részesedése nem jelent többé jogi alapot a metil-bromid kritikus alkalmazás céljából történő megállapítására.
- 43 A Bizottság azzal a megállapítással fejezi be, hogy a behozatali kvótákat szigorúan kritikus alkalmazás céljából szabályozott kvótákkal váltották fel, amelyeket fertőtlenítő vállalkozásoknak ítéltek oda, és hogy az európai piac nyitott minden olyan vállalkozás előtt, amely metil-bromidot kíván importálni, amennyiben érvényes engedéllyel rendelkezik a metil-bromid kritikus alkalmazás céljából történő behozatalára.

7. A 2005/625/EK határozat

- 44 Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében az Európai Közösségben 2005. január 1. és december 31. között kritikus alkalmazási célokra felhasználható metil-bromid mennyiségek meghatározásáról szóló, 2005. augusztus 23-i 2005/625/EK határozattal (HL L 219., 47. o.) (lásd a fenti 24. pontban is) a Bizottság a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja alapján és a IX/6. határozatban szereplő feltételek alapján meghatározta a 2005. január 1. és december 31. között kritikus alkalmazási célokra felhasználható metil-bromid mennyiségeket.

Az eljárás

- 45 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. május 31-én benyújtott keresetlevelében a felperes a jelen keresetet terjesztette elő.
- 46 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. július 8-án benyújtott külön beadványában a Bizottság az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikkének 1 §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt. Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) 2006. május 15-i végzésével az elfogadhatatlansági kifogást az ügyhöz illesztette, és a költségekről akkor nem határozott.
- 47 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásban kérdéseket tett fel a felperesnek és a Bizottságnak. A felek ezeket a kitűzött határidőn belül megválaszolták.

- 48 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. június 26-án benyújtott beadványában a Bizottság ellenkérelmet terjesztett elő.
- 49 Eljárási szabályzata 47. cikkének 1. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy második beadványváltás szükségtelen. Az írásbeli szakasz 2006. július 5-én lezárult.
- 50 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt. A 2006. november 28-i tárgyaláson a felek előadták érveiket és válaszaikat az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre.

A felek kérelmei

- 51 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogásban felhozott érveket;

 - nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak, vagy másodlagosan, kapcsolja össze az elfogadhatóságra vonatkozó kérdéseket az ügy érdemi vizsgálatával, vagy másodlagosan, halassza el a határozathozatalt a keresetösségi jogról az alapügyre vonatkozó ítélet meghozataláig;

- semmisítse meg a megtámadott jogi aktust;

- utasítsa a Bizottságot arra, hogy a rendelet 7. cikke alapján tizenkét hónapos kvótát ítéljen neki oda;

- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

52 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a keresetet utasítsa el;

- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. Az elfogadhatóságról

53 A Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt, amellyel arra hivatkozik, hogy a felperes javára behozatali kvóta odaítélésére vonatkozó kérelem és a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan.

Arról a kérelemről, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa a Bizottságot arra, hogy behozatali kvótát ítéljen oda a felperesnek

A felek érvei

- 54 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ítélkezési gyakorlat alapján az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja a Bizottságot az EK 230. cikk keretében, és ezért a meghagyás kibocsátása iránti kérelem elfogadhatatlan.
- 55 A felperes az EK 233. cikkre hivatkozik, és megjegyzi, hogy a megtámadott jogi aktus megsemmisítése esetén a Bizottságnak nem marad más lehetősége, mint eleget tenni az ítéletnek, azaz tizenkét hónapos kvótát ítélni oda a javára. A felperes előadja, hogy kérelmét ebben az összefüggésben kell értelmezni.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 56 Emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi bíróság hatásköre az EK 230. cikkre alapított megsemmisítés iránti kereset keretében arra terjed ki, hogy a megtámadott jogi aktus jogszerűségét vizsgálja, és az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Elsőfokú Bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy meghagyásban kötelezze a közösségi intézményeket (a Bíróság C-5/93. P. sz., DSM kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-4695. o.] 36. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-145/98. sz., ADT Projekt kontra Bizottság ügyben 2000. február 24-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-387. o.] 83. pontja). Amennyiben ugyanis az Elsőfokú Bíróság megsemmisíti a megtámadott jogi aktust, az EK 233. cikk értelmében az érintett intézmény köteles megtenni a megsemmisítésről rendelkező ítéletben foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket (az Elsőfokú Bíróságnak a T-67/94. sz., Ladbroke Racing kontra Bizottság ügyben 1998. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-1. o.] 200. pontja, valamint a fent hivatkozott ADT kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 84. pontja).

- 57 Következésképpen – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani az arra irányuló kérelmet, hogy az Elsőfokú Bíróság meghagyást bocsásson ki a Bizottsággal szemben.

A megsemmisítés iránti keresetről

A felek érvei

- 58 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott jogi aktus nem minősül olyan jogi aktusnak, amely olyan kötelező jogi hatást váltana ki, amely sértheti a felperes érdekeit, és ezért a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan.
- 59 A felperes szerint a kereset elfogadható, mégis azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy vizsgálja meg érdemben az ügyet, mielőtt a kereset elfogadhatóságáról határozná. Úgy véli, hogy az ügy érdemének előzetes vizsgálata nélkül nem ítéltető meg teljes mértékben a jelen kereset elfogadhatósága.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 60 A hatékony igazságszolgáltatás elve érdekében az Elsőfokú Bíróság a jelen ügy körülményei között célszerűnek tartja, hogy az elfogadhatóság vizsgálata előtt az ügy érdeméről határozzon (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság 64/82. sz., Tradax kontra Bizottság ügyben 1984. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 1359. o.] 12. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-125/96. és T-152/96. sz., Boehringer kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3427. o.] 58. pontját, amelyet másodfokon a Bíróság C-23/00. P. sz., Tanács kontra Boehringer ügyben 2002. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-1873. o.] 52. pontja hagyott helyben).

2. Az ügy érdeméről

- 61 A felperes megsemmisítés iránti keresete alátámasztására négy jogalapot ad elő. Első jogalapjával előadja, hogy a Bizottság nem szabályszerűen alkalmazta a rendeletben megállapított jogi háttérrel, második jogalapjával pedig azt, hogy a Bizottság megsértette a rendelet 7. cikkét. Ezt a két jogalapot együttesen kell vizsgálni. A felperes továbbá harmadik jogalapjával azt állítja, hogy a Bizottság eljárásakor túllépte a rendelet 7. cikkében meghatározott jogi kereteket és a Parlament és a Tanács által a rendelettel ráruházott felhatalmazást. Végül negyedik jogalapjával azt adja elő, hogy a Bizottság megsértette a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét.

A vonatkozó jogi háttér nem szabályszerű alkalmazására és a rendelet 7. cikkének megsértésére alapított első és második jogalapról

A felek érvei

- 62 Első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság azáltal, hogy nem biztosított kvótát az importőröknek, nem megfelelően alkalmazta a rendeletben meghatározott jogi háttérrel. A Bizottság annak állításával, hogy 2005. január 1-jétől csak a fertőtlenítéssel foglalkozók kérhetnek engedélyt metil-bromid behozatalára, és az importőrök nem szerezhetnek többé kvótákat, összetéveszti a rendeletnek az engedélyezett kvótákra és a mennyiségük kiszámítására irányuló eljárásra vonatkozó rendelkezéseit az így megállapított mennyiségek behozatalára jogosult vállalkozások megnevezésére irányuló eljárásokra vonatkozó rendelkezésekkel.

- 63 A felperes közelebbről úgy véli, hogy a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja alapján a Bizottságnak a kvóták mennyiségét a rendelet 18. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás és a IX/6. határozatban megállapított feltételek alapján kell meghatározni. A felperes ezért nem vitatja, hogy a 2005. január 1-je után engedélyezett kvótamennyiséget már nem a nyolc importőr korábbi termelése alapján kell kiszámítani.
- 64 Szerinte ez azonban nem jelenti azt, hogy azok az importőrök, akik 2005. január 1-je előtt a metil-bromid szabályozott felhasználását illetően behozatali kvótára voltak jogosultak, nem folytathatták volna tovább a tevékenységüket. Ez az értelmezés nem lenne összeegyeztethető a rendelet 6. és 7. cikkével, amely az importőröket, nem pedig a felhasználókat jogosítja fel arra, hogy behozatali engedélyt és tizenkét hónapos kvótát szerezzenek. Másfelől az importőrök a rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján másik importőrre is átruházhatják a jogukat.
- 65 Azonkívül a Bizottság értelmezése ahhoz vezetne, hogy a korábbi importőröknek be kellett volna szüntetniük a tevékenységüket, mivel kizárták őket a Bizottság által tervezett új behozatali rendszerből. Ez sérti a foglalkozás szabad gyakorlásának elvét, amely a felperes szerint a tagállami bíróságok közös jogi hagyományának és az általános közösségi jogelveknek is részét képezi.
- 66 Végül a Bizottság értelmezése a verseny torzításához, nem pedig a megnyitáshoz vezetne, mivel megakadályozná, hogy az importőrök versenybe kerüljenek a felhasználókkal a metil-bromid behozatali és eladási piacán.

- 67 Második jogalapja keretében a felperes előadja, hogy a rendelet 7. cikke kifejezetten kötelezi a Bizottságot arra, hogy a szabályozott anyagok – köztük a metil-bromid – szabad forgalomba bocsátását az importőröknek 1999. december 31-től kezdve minden tizenkét hónapos időszakra vonatkozóan közvetlenül kiosztott kvótáktól tegye függővé.
- 68 A 2004-es vélemény IX. pontjában a felperes szerint a Bizottság elismerte, hogy köteles volt kvótákat megállapítani az importőrök javára. Ezenkívül a következő időkben folytatott levelezés tanúsága szerint a Bizottság tudta és elismerte, hogy a felperesnek egyéni joga volt arra, hogy a 2005-ös évre tizenkét hónapos kvótát szerezzen. A felperes úgy véli, hogy nem merül fel kétség arra vonatkozóan, hogy a Bizottság a másodlagos jog alapján köteles volt kvótát megállapítani a javára. A 2004-es közleménnyel összhangban a felperes 2004. augusztus 30-án megküldte nyilatkozatát a Bizottságnak annak érdekében, hogy 2005-ben metil-bromidot importálhasson.
- 69 A felperes rámutat arra, hogy a megtámadott jogi aktusban a Bizottság nem említette a rendelet 7. cikkét, jóllehet a felperes 2005. március 1-jei levelében kifejezetten erre a rendelkezésre alapította kérelmét. A Bizottság csak azt fejt ki, hogy a fertőtlenítőknek lehetőségük volt behozatali kvóta szerzésére, amit a felperes nem is tagad. Vitatja viszont azt a megállapítást, miszerint egyrészt azok az importőrök, akik korábban jogosultak voltak behozatali kvótára, 2005. január 1-jétől nem részesülhetnek benne, másrészt hogy az importőrök kvótái helyébe a fertőtlenítő vállalkozásoknak kiosztott kvóták lépnek. Úgy ítéli meg, hogy ez a kijelentés ellentétes a rendelet 7. cikkével, és sérti a felperesnek az e rendelkezés alapján megállapított behozatali kvótára való jogát.
- 70 Az első jogalappal kapcsolatban a Bizottság előadja, hogy a metil-bromid behozatalára vonatkozó jogi rendszer a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének ii. pontja alapján 2005. január 1-jétől megváltozott. A Bizottság kifejti, hogy a Közösség ebben az időpontban a kritikus alkalmazások kivételével köteles volt betiltani a metil-bromid felhasználását. A rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. pontja alapján fennálló rendszer a IX/A. határozat és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének

ii. pontja alapján 2004. december 31. után már nem szolgálhat alapul a behozatali kvóták megállapítására. 2005. január 1-je óta a fertőtlenítők feladata ilyen engedélyt kérni, mielőtt a felpereshez hasonló importőröket az engedélyben meghatározott mennyiségű metil-bromid behozatalára kérnek fel. A Bizottság szerint a felperes helyzetének megváltozása közvetlenül a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjából ered, amely véget vetett a korábbi mennyiségek alapján számított kvótakiosztásnak. Ez a változás a Bizottság szerint azonban semmi esetre sem jelenti azt, hogy a felpereshez hasonló társaságoknak be kellett fejezniük a tevékenységüket.

71 A második jogalappal kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy a rendelet 7. cikke szerint a kvótákat a vállalkozások között osztják szét. Minthogy a rendelet 7. cikkének b) pontja a kritikus alkalmazásokra hivatkozik, a Bizottság szerint ezt a rendelet 3. cikkének (2) bekezdésére tekintettel kell értelmezni annak megállapításához, hogy 2005. január 1-je után pontosan mely vállalkozások között osztottak ki metil-bromid kritikus alkalmazására vonatkozó kvótát. Így azok a vállalkozások, amelyek között szétosztották a kvótát, fertőtlenítők, nem pedig importőrök. A Bizottság úgy véli, hogy a rendelet 7. cikke értelemszerűen következik a 6. cikkből, amely azt az alapelvet állapítja meg, miszerint a metil-bromid nem szabad behozatal tárgya, hanem érvényes behozatali engedély megszerzése és bemutatása a feltétele. Ez a két cikk egymást kiegészíti.

72 Végül a Bizottság arra hivatkozik, hogy a 2004-es vélemény és 2004. december 10-i levele általános jellegű, valamennyi ózonréteget lebontó anyagra vonatkozik, és nem közli bennük kifejezetten, hogy 2005-ben az importőrök között a metil-bromid 2005-ös kritikus alkalmazására vonatkozóan kvótát osztottak szét. A Bizottság ezzel szemben kiemeli, hogy a 2004-es vélemény II. pontjának a) alpontja a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjára hivatkozik, és előadja, hogy a kvótákat ezen rendelkezés alapján osztották szét. A Bizottság azonkívül a tárgyaláson előadta, hogy a 2004-es vélemény e hivatkozás tekintetében különbözik a 2003. évi véleménytől.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 73 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által 2005. január 1-jén bevezetett rendszert az jellemzi, hogy a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja szerinti felhasználókat, akik a kritikus alkalmazási célokkal élhetnek, fertőtlenítőként határozza meg. A Bizottság továbbá a rendelet 7. cikke alapján úgy határozott, hogy az importőrök a továbbiakban nem kapnak kvótát, hanem azt 2005-ben a felhasználónak minősülő fertőtlenítők között osztják szét. A rendszer azt is előírja, hogy a behozatali műveletekhez a fertőtlenítőnek és az importőrnek is engedélyre van szüksége. Végül a Bizottság az új rendszer keretében úgy határozott, hogy egyedileg dönt a metil-bromid importőrök általi behozatalának korlátozásáról, mivel az engedélyeket csak akkor adják meg, ha a rendelet 4. cikke (4) bekezdése i. pontja b) alpontjának második francia bekezdésében foglalt forgalombahozatali feltételek teljesülnek. Így az importőrök ezentúl nem halmozhatnak fel metil-bromidot a felhasználóknak történő eladás céljából.
- 74 A rendelet 7. cikkének állítólagos megsértésével és azzal a felperesi kijelentéssel kapcsolatban, hogy a Bizottság által 2005. január 1-jei hatállyal bevezetett rendszer nem minősül a rendelet vonatkozó rendelkezései szabályszerű végrehajtásának, először is emlékeztetni kell arra, hogy a rendelet 7. cikkének szövege, amely nemcsak a metil-bromid behozatalát szabályozza, hanem valamennyi harmadik országból származó anyagét, nem tartalmazza azt, hogy a behozatali kvótákat az importőrök között kell szétosztani, hanem úgy rendelkezik, hogy a vállalkozások között kell ezeket szétosztani; a vállalkozás szó pedig a rendelet 2. cikkében található fogalom meghatározás szerint a szabályozott anyagok gyártóját, visszanyerőjét, felhasználóját, importőrét és exportőrét jelenti. Továbbá a rendelet 7. cikkének szövege a Bizottságra hagyja azon kérdésre adott választ, hogy a rendelet 2. cikkében említett vállalkozások kategóriái – beleértve a felhasználónak minősülő fertőtlenítőket – részesülnek a kvótákból ezen rendelkezés alapján. Ebből következik, hogy a 7. cikk nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy behozatali kvótákat osszon az importőrök részére.

- 75 Másodszor, meg kell jegyezni, hogy a rendelet 3. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontjával összhangban 2004. december 31. után megtiltja a metil-bromid előállítását. Azonkívül a (2) bekezdés ii. pontjában előírja, hogy a Bizottság [...] a IX/6. határozatban meghatározott kritériumok alapján évente meghatározza azokat a kritikus alkalmazási célokat, amelyek esetében a metil-bromid előállítását, behozatalát és felhasználását a Közösségben engedélyezni lehet 2004. december 31-ét követően, továbbá az engedélyezhető mennyiségeket és felhasználási célokat, valamint azokat a felhasználókat, akik a kritikus alkalmazási célra vonatkozó eltéréssel élhetnek. A rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontja szerint továbbá ez az előállítás és behozatal csak akkor engedélyezhető, ha a montreali jegyzőkönyvben részes felek egyikétől sem szerezhető be a metil-bromid megfelelő alternatív vegyülete, illetve visszanyert vagy regenerált metil-bromid.
- 76 Emlékeztetni kell arra is, hogy a rendelet 4. cikke a (2) bekezdés i. pontjának d) alpontjában, a (4) és (5) bekezdésre is figyelemmel, megtiltja a szabályozott anyagok 2004. december 31. utáni forgalomba hozatalát. A (4) bekezdés i. pontja b) alpontjának második francia bekezdése szerint a (2) bekezdés i. pontjának d) alpontjában foglalt tilalom nem vonatkozik a metil-bromid forgalomba hozatalára és felhasználására, amennyiben azt a rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felhasználók kritikus alkalmazása céljából engedélyezett igények kielégítésére használják fel.
- 77 Következésképpen a rendelet ezen két cikke alapján a metil-bromid 2005-ös felhasználása és forgalomba hozatala szigorúan kritikus alkalmazási célokra korlátozódik. Ezekből a rendelkezésekből következően a metil-bromid csak meghatározott kritikus alkalmazási célra állhat rendelkezésre a Közösségben belül.
- 78 Harmadszor, emlékeztetni kell arra, hogy a rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint a metil-bromid Közösségbe történő behozatalának feltétele a behozatali engedély megszerzése, de nem határozza meg sem az engedélyben részesülők, sem a behozatali eljárásonként kiadandó engedélyek számát. Következésképpen összegeztethető ezzel a rendelkezéssel a Bizottság által 2005. január 1-jei hatállyal

bevezetett rendszer, amely szerint minden behozatalnál két engedélyt kell kiadni: egyet a felhasználónak, majd egyet az importőrnek. Azonkívül a rendelet 6. és 7. cikke egymást kiegészítő rendelkezések abban az értelemben, hogy mindkét cikk a Közösségbe behozott szabályozott anyagok ellenőrzésére és korlátozására irányulnak.

79 Következésképpen figyelemmel a rendelet 3. és 4. cikkében foglalt, a metil-bromid előállítására, felhasználására és forgalomba hozatalára vonatkozó korlátozásokra, a rendelet szerkezetéből az következik, hogy a 6. és a 7. cikk annak biztosítására irányul, hogy a metil-bromid behozatala ne lépje túl a kifejezetten megállapított kritikus alkalmazáshoz szükséges mennyiséget.

80 A Bizottság által a rendelet 3., 4., 6. és 7. cikkével kapcsolatban elfogadott értelmezés, miszerint nem oszt szét több kvótát az importőrök között, és egyedileg korlátozza a metil-bromid behozatalát, ezáltal megakadályozva, hogy az importőrök készleteket halmozzanak fel, biztosítja a rendelkezések hatékony érvényesülését és koherens, a rendelet szerkezetének és célkitűzéseinek megfelelő alkalmazását, amely többek között a metil-bromid gyártásának és felhasználásának az ózonréteg védelmében történő korlátozására irányul.

81 Ezt az elemzést nem kérdőjelezi meg az sem, hogy a rendelet 7. cikke nem rendelkezik kifejezetten a metil-bromidra vonatkozó szabályozás 2005. január 1-jei hatállyal történő módosításáról. A fenti 74–80. pontban kifejtettekből az következik, hogy a Bizottság – a felperes előadásával ellentétben – nem tévesztette össze a két külön rendelkezést, vagyis a rendelet 3. és 4. cikkét, illetve 6. és 7. cikkét, hanem helyállóan, összességükben és a rendelet szerkezetének megfelelően értelmezte ezeket a rendelkezéseket.

- 82 Ugyanígy, a rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított érvel kapcsolatban, amely szerint a szabályozott anyagok forgalmazására importőrök ezt a jogot átruházhatják a Közösségen belüli bármely más, forgalmazásra jogosult importőrre, emlékeztetni kell arra, hogy a rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontjával összhangban a gyártók és az importőrök 2004. december 31. után a rendelet 4. cikke (4) bekezdése i. pontja b) alpontjának második francia bekezdése alapján egyedileg engedélyezett mennyiségek kivételével már nem hozhatnak forgalomba metil-bromidot. Ebből egyrészt az következik, hogy az az átruházási jog, amelyet az importőrök 2005-re vonatkozóan a rendelet 4. cikkének (5) bekezdésére alapítanak, csupán az egyedileg engedélyezett mennyiségekre vonatkozik, másrészt az importőrök ezt a korlátozott átruházási jogot importkvóta nélkül is gyakorolhatják, ahogyan azt a felperes a tárgyaláson elismerte. Ezért a rendelet 4. cikkének (5) bekezdése nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy importkvótát osszon szét az importőrök között.
- 83 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem volt köteles a rendelet alapján 2005-ben kvótát odaitélni a felperesnek mint importőrnek, és a Bizottság által 2005. január 1-jén bevezetett új rendszer a rendelet 3., 4., 6. és 7. cikkének jogszerű, ezekkel a rendelkezésekkel összeegyeztethető végrehajtásának minősül. Ilyen feltételek mellett nem szükséges megvizsgálni azt a kérdést, hogy a Bizottság eljárhatott volna-e másként, 2004. december 31. után is folytatva azt a gyakorlatot, hogy importkvótát oszt szét az importőrök között.
- 84 A felperesnek a 2004-es véleményre történt hivatkozásával kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a vélemény II. pontjában kifejtette, hogy a rendelet 7. cikkében szereplő importkvótákat 2005-ben a kritikus alkalmazás céljából felhasznált metil-bromid tekintetében, a IX/6. határozattal és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjával összhangban fogják szétosztani, amely szerint a termelés és behozatal csak akkor engedélyezhető, ha a szerződő felek egyikétől sem szerezhető be a metil-bromid megfelelő alternatív vegyülete, illetve visszanyert vagy regenerált metil-bromid. A Bizottság továbbá előadta a tárgyaláson, hogy a 2004-es közlemény a IX/6. határozatra és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjára

való hivatkozás tekintetében különbözik a 2003-as közlemény szövegétől, amelyben nem szerepel ilyen hivatkozás. Következésképpen a figyelmes olvasó, amilyen a felperes is, kikövetkeztethette a 2004-es véleményből, hogy a Bizottságnak nem állt szándékában rendelet 7. cikkét 2005-ben is ugyanúgy alkalmazni, mint 2004-ben, hanem az importkvótákat 2005-ben a IX/6. határozattal és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjával összhangban fogja szétosztani. Végül a 2004-es vélemény II. és IX. pontja értelmében, amennyiben azok a gyártókra és az importőrökre, nem pedig a fertőtlenítőkre hivatkoznak, azzal magyarázható, hogy a 2004-es közlemény valamennyi ózonréteget lebontó anyagra vonatkozik, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, és a metil-bromid esetét nem kezelik külön. Az Elsőfokú Bíróság ezért úgy véli, hogy a 2004-es vélemény nem vonja kétségbe a Bizottság azon határozatát, amelyben nem ítélte oda 2005-re behozatali kvótát a felperesnek.

85 Továbbá meg kell állapítani, hogy a felperesnek a 2004. december 10-i levelén alapuló érve nem fogadható el. Emlékeztetni kell arra, hogy nem egyéni levélről van szó, amelyben arról biztosítják a felperest, hogy metil-bromid kritikus alkalmazására vonatkozó egyéni kvótát fog kapni, hanem olyan levélről, amelyet az ODS-weblap minden olyan felhasználójának elküldtek, akik a valamennyi kvótára, szabályozott anyagra és ezek felhasználására vonatkozó közzétételben szerepeltek. Következésképpen ez a levél nem kérdőjelezi meg a rendelet Bizottság általi értelmezését.

86 Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint a rendelet Bizottság általi értelmezése nem minősül a piaci versenyhelyzet torzításának. A felperes állításával szemben ugyanis nem akadályozza az importőröket abban, hogy versenyre lépjenek a fertőtlenítővel a metil-bromid behozatali és eladási piacán. Így, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, a 2005. január 1-jén hatályba lépő változás egyáltalán nem jelenti azt, hogy a felpereshez hasonló társaságoknak be kell fejezni tevékenységüket. Csupán azt jelenti, hogy ezek a gazdasági szereplők többé nem kérhetnek behozatali engedélyt annak érdekében, hogy készletet halmozzanak fel, majd aztán azt a tényleges felhasználóknak tovább értékesítsék.

- 87 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a foglalkozás szabad gyakorlása nem jelent korlátlan jogosultságot, hanem a társadalmi szerepükre való tekintettel kell figyelembe venni. Következésképpen a foglalkozás szabad gyakorlása korlátozható, amennyiben e korlátozások a Közösség által követett közérdekű célok megvalósításához szükségesek, és a célzott joghatásra tekintettel nem jelentenek aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jogok lényegét veszélyeztetné (az 5/88. sz. Wachauf-ügyben 1989. július 13-án hozott ítélet [EBHT 1989., 2609. o.] 17. és 18. pontja és a C-295/03. P. sz., Alessandrini kontra Bizottság ügyben 2005. június 30-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-5673. o.] 86. pontja).
- 88 A jelen ügyben a Bizottság által 2005. január 1-jén bevezetett új rendszer csupán a metil-bromid behozatalára vonatkozó tevékenység gyakorlásának körülményeit módosította, és nem vonta maga után azt, hogy a felperesnek meg kell szüntetnie tevékenységét. Feltételezve, hogy ez korlátozásnak minősül, az Elsőfokú Bíróság kifejti, hogy a Közösség által követett közérdekű cél a jelen esetben az ózonréteg védelme, és úgy ítéli meg, hogy az esetleges korlátozás mindenesetre igazolást nyer azzal, hogy a rendeletnek azzal összhangban álló alkalmazásáról van szó (a fenti 74–83. pont), amely nem tekinthető aránytalanak vagy elviselhetetlennek, sem pedig olyannak, amely az így biztosított jog lényegét veszélyeztetné, mivel a felperes továbbra is gyakorolhatja korábbi gazdasági tevékenységét.
- 89 Az előzőekre tekintettel az első és a második jogalapot el kell utasítani.

A hatáskör hiányára alapított harmadik jogalapról (ultra vires jogi aktus)

A felek érvei

- 90 A felperes szerint a Bizottság eljárásakor túllépte a rendelet 7. cikkében meghatározott jogi kereteket és a Parlament és a Tanács által a rendelettel ráruházott

felhatalmazást, amikor számára a metil-bromid Európai Unióba történő behozatalára nem állapított meg importkvótát.

- 91 Szerinte az állandó ítélkezési gyakorlatnak felel meg az, hogy valamely alaprendelet rendelkezései alapján elfogadott végrehajtási intézkedést meg kell semmisíteni, amennyiben azzal a megállapított kötelezettségek mértékét a Szerződésben meghatározott jogalkotási eljárások alkalmazása nélkül módosítják. Ha a végrehajtási intézkedés kivételes jellegűnek bizonyul, minthogy az alapintézkedésben meghatározottaktól eltérő feltételeket szab, nem fogadható el a Parlamenttel folytatott előzetes konzultáció nélkül.
- 92 A jelen ügyben a rendelet 7. cikke kötelezi a Bizottságot arra, hogy importkvótákat osszon szét metil-bromid Közösségen belüli forgalomba hozatalára. Csak a közösségi jogalkotó jogosult dönteni arról, hogy 2004. december 31. után ne lehessen importkvótát szétosztani az importőrök között. Az ilyen tárgyú határozat elfogadásáig a Bizottságnak folytatnia kell az importkvóták szétosztását, mivel jogellenes lenne, ha ezt megtagadná.
- 93 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a harmadik jogalap a második megismétlése, és az e tekintetben kifejtett megállapításaira utal. Hangsúlyozza viszont, hogy 2005/625 határozatával valójában megállapította a kritikus alkalmazásra szánt metil-bromid kvótáit, és megjegyzi, hogy a felperes behozatali engedélyeket kapott, és gyakorolhatta a tevékenységét.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 94 Emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság az első és a második jogalap vizsgálatánál azt állapította meg, hogy a rendelet 7. cikke nem kötelezte a Bizottságot

arra, hogy importkvótát ítéljen oda a felperesnek a 2005-ös évre, és hogy a rendelet Bizottság általi, a 2005. január 1-jei hatállyal bevezetett rendszer keretében történő végrehajtása összeegyeztethető a rendelet rendelkezéseivel. Mivel a megtámadott jogi aktus arról tájékoztatja a felperest, hogy az új rendszer alapján nem rendelkezhet ezentúl importkvótával, ezért olyan bizottsági intézkedésnek minősül, amely jogszerűen a rendeleten alapszik, és nem tekinthető *ultra vires* jogi aktusnak. Ezért a Bizottság a megtámadott jogi aktussal nem vette át a Tanács vagy a Parlament hatáskörét.

95 Következésképpen a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A bizalomvédelem elvének és a jogbiztonságnak a megsértésére alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

– A felperes érvei

96 A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta a rendelet 7. cikke alapján fennálló, importkvótához való jogát, valamint tévesen értelmezte a 2004-es véleményt és a későbbiekben folytatott levelezést, megsértette a felperes importkvóta megszerzéséhez fűződő jogos bizalmát és a jogbiztonság elvét.

- 97 A jogbiztonság elve a felperes szerint azt jelenti, hogy a jogszabály hatálya alá tartozó személyek jogait és kötelezettségeiket illetően nem kerülnek bizonytalan helyzetbe, a közösségi jogi szabályok bizonyossággal és egyértelműen határozzák meg a személyek vonatkozó jogait, és az intézkedéseket annak érdekében hozzák meg, hogy továbbra is átláthatóak legyenek az említett szabályokkal szabályozott tényállások és jogviszonyok. A jelen ügyben az, hogy a Bizottság nem ítélte oda importkvótát a felperesnek, és határozatában az importőrök kvótáját a felhasználók között szétozott kvótákkal váltotta fel, átláthatatlanná és a rendelettel ellentétessé tette a metil-bromid Európai Unión belüli teljes importrendszerét.
- 98 A jogos bizalom fogalma a felperes szerint a jogbiztonság elvének szükségszerű velejárója, és azt követeli meg, hogy ne sérüljön azok jogos bizalma, akik jóhiszeműen, a jogszabály – mint olyan, vagy mint amely annak tűnik – alapján járnak el. Az ítélkezési gyakorlat megerősíti, hogy a hatályos szabályozást nem sértő, és a mérlegelési jogkör gyakorlását nem érintő egyszerű közigazgatási gyakorlat vagy túrés megalapozhatja az érdekeltek jogos bizalmát anélkül, hogy ennek feltétlenül valamely általános érvényű közleményen kellene alapulnia (a Bíróság 84/85. sz., Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben 1987. október 1-jén hozott ítélete [EBHT 1987., 3765. o.] és a Bíróság elnökének a C-152/88. R. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1988. június 10-én hozott végzése [EBHT 1988., 2931. o.]; az Elsőfokú Bíróság T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 112. pontja).
- 99 Az ahhoz fűződő jogos bizalom, hogy a felperes a 2005-ös évre vonatkozóan kvótát szerzett a metil-bromid behozatalára, pontosan a rendelet 7. cikkének szövegéből és a Bizottság írásbeli nyilatkozataiból – köztük a 2004-es véleményből és a felpereshez intézett különféle elektronikus leveleiből – következik. A felperes kifejti, hogy ezen jogos bizalom alapján nyújtotta be 2004-es nyilatkozatát, és jogosan várta el a 2005-ös évre vonatkozó importkvóta odaítélését. A Bizottság azáltal, hogy nem ítélte oda neki a 2005-ös évre vonatkozóan kvótát a metil-bromid behozatalára, megsértette a felperes jogos bizalmát.

– Az alperes érvei

- 100 A Bizottság szerint a felperest nem biztosították konkrétan afelől, hogy a metil-bromid 2005-ben történő szabad felhasználására kvótát fognak megállapítani a javára. Úgy véli továbbá, hogy az olyan óvatos és körültekintő gazdasági szereplő, mint amilyen a felperes, tudta vagy tudnia kellett volna, hogy 2005. január 1-jétől kezdve tilos a metil-bromid saját nevében való felhasználása vagy forgalomba hozatala, mivel a rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának d) alpontja kimondja ennek tilalmát. A Bizottság szerint a felperes arról is tudomással bírt, hogy ettől az időponttól kezdve csak kritikus alkalmazás céljából történő metil-bromid-alkalmazás engedélyezett a rendelet 4. cikke (4) bekezdése i. pontjának b) alpontja alapján. Következésképpen a Bizottság szerint a felperes azt is tudta, hogy a rendelet 4. cikke (2) bekezdése i. pontjának a)–c) pontja alapján bevezetett rendszer, amely szerint a regisztrált importőrök között az 1991-es referenciaév mennyiségei alapján osztják szét a kvótákat, nem alkalmazandó többé 2005. január 1-jétől. A Bizottság úgy véli, hogy a felperes arra számított, hogy ez a kvótarendszer és a kvótáknak a metil-bromid kritikus alkalmazás céljából történő elosztásának a feltételei ettől az időponttól megváltoznak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 101 Ami először is a bizalomvédelem elvének állított megsértését illeti, mindenekelőtt arra kell emlékeztetni, hogy a rendelet 7. cikke, amely csak a vállalkozásokat jelöli ki, az importőröket pedig nem, nem biztosítja ezek számára a kvóták odaítélését, és a rendelet 3., 4. és 6. cikkéből a felperes által kért módon a jogos bizalom sem következik.
- 102 Továbbá a fenti 84. pontban már kifejtésre került, hogy a 2004-es vélemény II. pontjában a IX/6. határozatra és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjára vonatkozó utalás szerint az importkvótákat 2005. január 1-je után ezekkel a

rendeletekkel összhangban fogják elosztani. A fenti 84. pontban megállapításra került, hogy a 2004-es vélemény ezen hivatkozás tekintetében különbözik a 2003-as vélemény szövegétől, és a figyelmes olvasó, amilyen a felperes is, kikövetkeztethette a 2004-es véleményből, hogy a Bizottság 2005-ben változtatni kívánt korábbi gyakorlatán. Így azt kell megállapítani, hogy a 2004-es vélemény nem biztosít importkvótákat az importőröknek.

103 Meg kell jegyezni, hogy az ítélezési gyakorlatból kikövetkeztethető – amint arra a Bizottság is hivatkozik –, hogy amennyiben az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő előre láthatja az érdekeit érintő közösségi intézkedés elfogadását, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére (a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 147. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-336/94. sz., Efisol kontra Bizottság ügyben 1996. október 16-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1343. o.] 31. pontja). E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes egyike annak a nyolc importőrnek, aki 2004-ig kizárólagosan jogosult volt a metil-bromid Közösségbe történő behozatalára, és a metil-bromidra vonatkozó szabályozás mindenfajta változása gazdaságilag jelentősen kihat az importtevékenységére. Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság azon az állásponton van, hogy egy gondos vállalkozásnak ebben a helyzetben pontos tájékoztatást kellett volna kérnie a bekövetkező változásokról. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes elismerte, hogy a rendelet 3. és 4. cikke alapján arra számított, hogy 2005. január 1-jei hatállyal módosul a metil-bromidra vonatkozó szabályozás.

104 Ezért a jelen ügy körülményei között őt terheli ez a gondossági kötelem.

105 Arra is emlékeztetni kell, hogy az ítélezési gyakorlat szerint senki nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére anélkül, hogy ne jelölne meg a közigazgatási szerv által neki tett pontos ígéreteket (a fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 147. pontja és a fent hivatkozott Efisol kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 31. pontja). A jelen ügyben a Bizottság jogosan hivatkozik arra, hogy nem adott pontos biztosítékokat a felperesnek.

- 106 Az ítélezési gyakorlatból az is következik, hogy a Bizottság korábban nyilvánosságra hozott közigazgatási gyakorlata ellenkező értelmű jelzések hiányában jogos bizalmat keletkeztethet az ugyanazon szabályok alkalmazása tekintetében, különösen ha az intézmény vonatkozó közleményei nem térnek el a korábbiaktól (a fent hivatkozott MCI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 112. pontja; lásd még ebben az értelemben a fent hivatkozott Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 9–27. pontját; a fent hivatkozott Sofrimport kontra Bizottság ügyben hozott végzés 17–23. pontját). Ezek az alapelvek azonban nem kerülnek alkalmazásra a jelen ügyben. A jelen ügyben ugyanis a 2004-es közlemény II. pontja eltér a IX/6. határozatra és a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének ii. pontjára vonatkozó utalás miatt, amely szerint 2005-ben az importkvótákat már nem a Bizottság korábbi gyakorlata alapján, hanem ezzel a rendelkezéssel összefüggésben ítélik oda.
- 107 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság 2004. december 10-i levelét az ODS-weblap valamennyi felhasználójának elküldte, és közzétett minden kvótát, szabályozott anyagot, valamint azok felhasználását. Következésképpen a felperes számára semmi nem biztosította a metil-bromid kritikus alkalmazására vonatkozó egyéni kvóta odaítélését. Mivel a felperes a Bizottság más leveleire is hivatkozik, meg kell jegyezni, hogy e tekintetben nem szolgáltatott bizonyítékot a jelen ügy során, és nem jelölte meg azokat a leveleket sem, amelyekre hivatkozik.
- 108 Másodszor, a jogbiztonság elvének állítólagos megsértésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ítélezési gyakorlat szerint ez az elv alapvető közösségi jogelv, amely azt követeli meg, hogy a szabályozás egyértelmű és világos legyen, lehetővé téve azt, hogy a jogalanyok egyértelműen megismerjék jogaikat és kötelezettségeiket, és ezeknek megfelelően járjanak el. Ha azonban a jogszabállyal együtt jár bizonyos fokú bizonytalanság a jogszabály tartalmát és a hatályát illetően, azt kell vizsgálni, hogy vajon a szóban forgó jogszabály kétértelmű-e annyira, hogy a tagállam emiatt nem tudja megfelelő bizonyossággal elosztatni ezen szabály hatályát vagy tartalmát illető esetleges kétségeket (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-110/03. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-2801. o.] 30. és 31. pontját).

- 109 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy elsősorban a rendelet rendelkezéseire (lásd a fenti 74–83. pontot), továbbá a 2004-es vélemény szövegére (lásd a fenti 84. és 102. pontot) is tekintettel, sem a felperes által igényelt importkvóta odaítélésének elutasítása, sem pedig az importőrök helyett a felhasználók között történő kvótaelosztás nem volt előre nem látható a felperessel azonos helyzetben lévő importőrök számára. Következésképpen sem a rendelet, sem a 2004-es vélemény nem akadályozzák azt, hogy a jogalanyok megfelelő bizonyossággal el tudják oszlatni a rendelet 7. cikkének hatályát vagy tartalmát illető esetleges kétségeket.
- 110 A fentiekre tekintettel a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 111 A felperes által a megtámadott jogi aktus megsemmisítése iránti kérelem alátámasztásául hivatkozott négy jogalapot el kell utasítani, ezt a kérelmet megalapozatlannak kell nyilvánítani anélkül, hogy a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogásról szükséges lenne határozni.
- 112 Ezen feltételek mellett a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 113 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, ezért a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a Bizottság költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A felperes maga viseli saját költségeit, valamint a Bizottság részéről felmerült költségeket.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. május 22-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök